

Αποκλειστικά στον Κόσμο,
σε συνέχειες η αδημοσίευτη αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου που
καταγράφει το μεγάλο ταξίδι της
ζενιτείας από την Ελλάδα στην Βραζιλία κι από εκεί στην Αυστραλία.

Οι Έλληνες μετανάστες στο Σύδνεϋ

29

Αυτοβιογραφία του Πέτρου Ξένου

Πίσω στην Αυστραλία

Στην Αυστραλία είναι τελείως διαφορετικά από την Ελλάδα. Ισως να υπάρχει διαφθορά αλλά τιμωρείται αυστηρά. Όποιος δεν τηρεί τους νόμους του κράτους, ο κάθε ένας πολίτης, είναι γνωστός στον μεγάλο αδερφό, το κράτος, και δεν μπορεί να κρύψει τίποτα, ειδικά τώρα με την σημερινή τεχνολογία. Παίρνει ότι δικαιούται από το κράτος παραδείγματος χάρη συντάξεις, ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη, αλλά πληρώνουν τους φόρους κανονικά χωρίς να κρύβουν τίποτα. Το κράτος πληρώνει ένα επίδομα σε όλους τους κατοίκους του που δεν έχουν εισόδημα, είναι άνεργοι, άρρωστοι ή για οποιοδήποτε λόγο είναι πάνω από 18 χρονών και δεν έχουν δουλειά. Υπάρχουν όροι για να μη γίνεται εκμετάλλευση και τιμωρείται όποιος προσπαθήσει να κλέψει το κράτος. Σήμερα στην Αυστραλία είναι πολύ λίγοι που δουλεύουν για το κράτος αν εξαιρέσουμε την αστυνομία, το στρατό, σχεδόν όλες υπηρεσίες έχουν δοθεί ή πουληθεί σε ιδιώτες, ηλεκτρισμός, τηλέφωνα και γενικά όλες οι κρατικές υπηρεσίες έχουν πουληθεί σε ιδιώτες ή συμβόλαιο με το κράτος.

Έτσι δεν υπάρχουν μόνιμοι υπάλληλοι. Εδώ θα βάλουμε και το τέλος αυτού του βιβλίου ελπίζοντας το μέλλον να φέρει καλύτερη ζωή σε όλους. Δεν θα γράψουμε όμως τέλος. Το τέλος δεν ήρθε ακόμα στη ζωή του Πέτρου. Το τέλος θα το γράψουν οι μεταγενέστεροι μετά από χρόνια. Ποιος ξέρει άραγε ποτέ. Ελπίζουμε μετά από πολλά χρόνια. Πολύ σωστή ήταν αυτή η παρατήρηση, πράγματι δεν ήταν το τέλος. Θα συνεχίσω. Δεν ήταν το τέλος. Άλλωστε το έχω γράψει πιο πάνω. Το τέλος έρχεται όταν τελείωσει και η ζωή και η ζωή του Πέτρου δεν τελείωσε εκεί. Έκανε κι άλλα ταξίδια στην Ελλάδα. Από τότε η κατάσταση έχει αλλάξει πολύ. Η οικονομία της πήγαινε από το κακό στο χειρότερο. Του Πέτρου όμως που του αρέσει να πηγαίνει στο χωρίο του, να μένεις στο σπιτάκι που κληρονόμησε από τον πατέρα του. Να ξεκινάει το παλιό BWM με δυσκολία. Δεν τον πειράζει όμως, ας είναι καλά ο Αντώνης ο Αλβανός που με 5 € την ώρα ερχόταν και τον βοηθούσε. Έκοβε το χόρτο και καθαρίζει την αυλή. Αυτού του άρεσε να παίρνει το αμάξι, να πηγαίνει στη χώρα η στην θάλασσα, να πίνει τον καφέ του στην Ρόζα, τον Αγιολέοντα ή τις αλυκές ή να τρώει το σουβλάκι του και το γύρο του την ψησταριά του Στάθη, ή το σάντουιτς στο καφενείο στην πλατεία ρούγα απέναντι από το διοικητήριο. Σταμάτησε να ασχολείται με την πολιτική και τελευταίως που έγινε το δημοψήφισμα ούτε να ψηφίσει δεν πήγε. Οι ντόπιοι όλο παραπονιόταν για τα λεφτά.

Κι άλλες αρρώστιες

Παραμονές Χριστουγέννων το 2012 έκανε εγχειρηση στο αριστερό μάτι για καταρράκτη και ο γιατρός του είπε ότι σε διάστημα έξι μηνών θα

όμως που η καρδιά του ήταν αδύνατη και δεν θα άντεχε. Παραδείγματος χάρη από τα 100 η καρδιά του δούλευε μόνο 25. Ήρχισαν να του δίνουν φάρμακα. Τρεις μήνες μετά πήγε στα 65. Τώρα του είπε ο γιατρός είσαι έτοιμος για την εγχείρηση. Αποφάσισαν λοιπόν να του κάνουν την εγχείρηση 15 Οκτωβρίου 2013. Μια βδομάδα πριν πήγε στο νοσοκομείο για τα τεστ ρουτίνας. Θα τον εγχείριζε ο προφέσορ Πωλ Μπόνερ, αυτόν του σύστησε ο καρδιολόγος Ντεβίβις Ρίτσμοντ. Αν νομίζετε ότι τα ονόματα τους είναι εβραϊκά έχετε δίκιο είναι εβραίοι και οι δύο. Ήταν Τετάρτη, πολύ πρωί έφτασε στο νοσοκομείο και αμέσως τον πήραν στο χειρουργείο. Μέχρι που είχε τις αισθήσεις του έβλεπε πολύ κόσμο να πηγαίνονται πάνω από το κεφάλι του. Μόλις όμως του έκαναν την αναισθησία όλα χαθήκαν.

Φαντασία και πραγματικότητα η θαύμα;

Σε μια στιγμή όλα άλλαξαν. Βρέθηκε μέσα στα έγκατα της γης, μέσα σε ένα ποτάμι με πράσινο βρώμικο νερό. Ήταν στην όχθη του ποταμού. Το νερό τον πήγαινε μέχρι τη μέση και τραβούσε μια χοντρή αλυσίδα μαζί με χιλιάδες άλλους όσο μακριά μπορούσε να δει και από τις δύο όχθες. Το μέρος ήταν μαύρο και στις άκρες αντί για πράσινο ήταν γεμάτο από μεγάλα άσπρα σκουλήκια. Προχωρούσαν αργά τραβώντας την αλυσίδα. Σε μια στιγμή ως του θαύματος, μπροστά του παρουσιάστηκε μια γνώριμη φυσιογνωμία που ερχόταν από την αντίθετη μεριά. Ήταν η κυρία Παρασκευή που ερχόταν στην εκκλησία, που έψαλε. Είχε το ένα χέρι σηκωμένο και του φώναζε, Πέτρο μη φοβάσαι, δεν θα πεθάνεις, η Παναγία θα σε βοηθήσει. Εδώ θα κάνω μια παρένθεση για να αναφέρω το τι ακριβώς είπε η κυρία Παρασκευή στον Πέτρο μετά από καιρό που την ρώτησε. Δεν παραζενεύτηκε καθόλου, ναι του είπε, ήρθα στην εντατική να σε δω, κρατούσα λίγα λουλούδια δε με άφησαν να μείνω πολύ, ήσουν σε πολύ άσχημη κατάσταση, έπρεπε να προσευχηθώ και να ζητήσω τη βοήθεια της Παναγίας να σε κάνει καλά. Βγήκα από το νοσοκομείο, λίγο πιο κάτω είναι μια καθολική εκκλησία, μπήκα μέσα. Δεν παραζενεύτηκε καθόλου, ναι του είπε, ήρθα στην εντατική να σε δω, κρατούσα λίγα λουλούδια δε με άφησε να μείνω πολύ, ήσουν σε πολύ άσχημη κατάσταση, έπρεπε να προσευχηθώ και να ζητήσω τη βοήθεια της Παναγίας να σε κάνει καλά. Συνέχεια την επόμενη Παρασκευή

έκανε κι άλλη εγχείρηση στο δεξιό μάτι. Γι' αυτό αναβάλλεται το ταξίδι στην Ελλάδα. Πράγματι τέλος Ιουνίου τον ειδοποίησαν από το νοσοκομείο τι θα γινόταν η εγχείρηση και θα έπρεπε να κάνει κάποιες ετοιμασίες. Μια από αυτές ήταν να σταματήσει το χάπι που παίρνει που κάνει το αίμα πιο νερουλό και κάνει την καρδιά να μην κουράζεται. Πράγματι έγινε η εγχείρηση και ο Πέτρος νομίζει ότι αυτή ήταν η αρχή για τα προβλήματα που θα ακολουθήσουν. Ήταν Αύγουστος 2013 ένα πρωί. Στο συνηθισμένο πρωινό περίπατο αισθάνθηκε ένα πόνο στο στήθος πιο πολύ από το συνηθισμένο, πήγε στο σπίτι, πήρε το αμάξι και πήγε στο γιατρό. Αφού τον έβαλαν στο κρεβάτι πήραν αίμα και του είπαν να περιμένει μέχρι να βγουν τ' αποτελέσματα. Δεν έδειξαν τίποτα και τον έστειλαν στο σπίτι. Το βράδυ τον επισκέφτηκε ο γιος του ο Γιάννης. Μόλις του είπε τι συνέβη την ημέρα τον πήρε και πήγανε στο νοσοκομείο του Όμπορν. Εκεί του έδωσαν χάπια και έβγαλε πολλά υγρά από τα πνευμόνια. Το άλλο πρωί τον έστειλαν με νοσοκομειακό αμάξι στο Γουέστμιντ Χόσπιταλ. Αυτό είναι το μεγαλύτερο νοσοκομείο στο Σίδνεϊ. Εκεί άρχισαν όλες τις εξετάσεις, βρήκαν ότι όλες οι αρτηρίες που είχαν βάλει το Μάρτη του 1974 ήταν βουλωμένες. Μόνο μια μικρή τροφοδοτούσε με αίμα την καρδιά. Η προσπάθεια να τις ανοίξουν φάνηκε άκαρπη. Αφού συμβουλεύτηκε τον ειδικό καρδιολόγο του είπε ότι εγχείρηση ήταν μονόδρομος. Θα του έβρισκε αυτός ένα καλό χειρουργό. Και θα του έκανε εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς, αυτή τη φορά δεν θα του πείραζε τις βουλωμένες αρτηρίες αλλά θα κολλούσε μια αρτηρία που βρίσκεται στο κάτω μέρος της καρδιάς και δεν την χρησιμοποιεί το ανθρώπινο σώμα. Είναι δηλαδή σαν ρεζέρβα. Αυτό αποφάσισαν να γίνει. Έλα